

1 Mai

Sfânta și Marea Miercuri

**VECERNIA CU LITURGHIA DARURILOR
ÎNAINTEȘFINȚITE**

Preotul: **Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire ție, Dumnezeu nostru, mărire ție. Împărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire Tatălui... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire Tatălui... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.**

Veniți să ne închinăm și să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

**Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeu meu, măritu-Te-ai foarte.**

Întru mărturisire și în mare-cuviință Te-ai îmbrăcat,

Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,

Cel ce acoperi cu ape înălțimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,

Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

**Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
și slujitori Ție, flăcările focului.**

**Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.**

**Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munților vor sta ape.**

**De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa.**

**Se înalță munți, și se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.**

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munților vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munții din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
și verdeață, pentru trebuința oamenilor,

Ca să scoți pâine din pământ
și vin ce înveselește inima omului.

Ca să înveselești fața cu untdelemn,
și pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările își vor face cuib;
lăcașul cocostârcului se înalță deasupra lor.

Munții cei înalți, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele și-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, și s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,

și să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, și s-au adunat,
și în culcușurile lor se vor așeza.

La lucrul său ieși-va omul,
și la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înțelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăși marea cea mare și largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
viețuitoare mici și mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine așteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de
bunătăți;

Dar, întorcând Tu fața Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna lor
se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, și se vor zidi
și vei înnoi fața pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, și-l face de se
cutremură;

Cel ce se atinge de munți, și fumegă.

Cânta-voi Domnului în viața mea,
cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
și eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoșii de pe pământ,
și cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Și iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric și s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate într-o înțelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ș**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ție Dumnezeului
nostru, mărire ție.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor
noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru țara noastră, orașul (sau satul) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, și

pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin**

***Se cântă Doamne strigat-am... pe glasul 1.
Se pun 10 stihiri, din Triod, glas 1.***

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când
strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia
înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

**Pune, Doamne, pază gurii mele,
și ușă de îngrădire în jurul buzelor mele.**

**Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleșug:
ca să mă apăr, dezvinovățindu-mă, fiind**

În păcate,

Alături de oamenii, cari săvârșesc fărădelege;
și nu mă voi întovărăși cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul într-o îndurare, și mă
va muștra:

iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că și rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunați cu pietre,
judecătorii lor:

auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
așa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:

și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: Scoate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Pe Tine, Fiul Fecioarei, cunoscându-Te
păcătoasa că ești Dumnezeu, a zis cu plângere
rugându-se, ca una ce făcuse lucruri vrednice de
lacrimi: Dezleagă-mi datoria, precum mi-am
dezlegat și eu părul; iubește-mă pe mine, ceea ce
Te iubesc, care după dreptate eram urâtă, și Te voi
propovădui alături de vameși, Făcătorule de bine,
Iubitorule de oameni.

Pe mine mă așteaptă dreptii:
până ce vei răsplăti mie.

Mirul cel de mult preț l-a amestecat păcătoasa cu lacrimi, și l-a turnat peste preacuratele Tale picioare, sărutându-le. Precum de aceea îndată ai îndreptat-o, dăruiește-ne și nouă iertare, Cel ce ai pătimit pentru noi, și ne mântuiește.

Pe 8: **D**intru adâncuri am strigat către tine,
Doamne!
Doamne ascultă glasul meu.

Când păcătoasa aducea mirul, atunci s-a înțeles discipolul cu cei fără de lege. Aceea se bucura turnând mirul cel de mult preț, iar el se grăbea să vândă pe Cel fără de preț; aceea a cunoscut pe Stăpânul, iar acesta se despărțea de Stăpânul; aceea se mântuia, iar Iuda se făcea rob al dușmanului. Rea este lenevirea, mare este pocăința, pe care dăruiește-o mie, Mântuitorule, Cel ce ai pătimit pentru noi, și ne mântuiește pe noi.

Fie urechile tale

luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Vai de ticăloșia lui Iuda! Văzut-a pe păcătoasa sărutând tălpile Mântuitorului, și a gândit cu vicleșug la sărutarea vânzării. Acea și-a dezlegat părul, iar acesta s-a legat cu mânia, aducând în loc de mir răutatea cea urât-mirositoare; că pizma nu știe să cinstească lucrul cel de folos. Vai de ticăloșia lui Iuda, de care ferește, Dumnezeu, sufletele noastre.

Pe 6: **D**e te vei uita la fărădelegi, Doamne:
Doamne, cine va suferi? că la tine este îndurarea:

Glas 2

Păcătoasa a alergat să cumpere mir de mult preț, să ungă pe Făcătorul de bine și a grăit către vânzătorul de mir: Dă-mi mir, ca să ung și eu pe Cel ce a șters toate păcatele mele.

Pentru numele tău te-am așteptat, Doamne,
așteptat-a sufletul meu cuvântul tău:
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Glas 6

Cea cufundată în păcate Te-a aflat pe Tine

liman de mântuire, și îndată, turnându-Ți mirul cu lacrimi, a grăit: Iată, Cel ce aduce pocăința păcătoșilor! Ci mă izbăvește, Stăpâne, din valul păcatului, pentru mare mila Ta.

Pe 4: Din straja dimineții până în noapte:
din straja dimineții să spere Israel întru Domnul.

Astăzi a venit Hristos în casa fariseului, și apropiindu-se o femeie păcătoasă, s-a aruncat la picioarele Lui, grăind: Vezi pe cea cufundată în păcate, pe cea deznădăjduită pentru fapte, pe cea nelepădată de către bunătatea Ta; ci-mi dă, Doamne, iertare de cele rele, și mă mântuiește.

Că la Domnul este mila, și multă mântuire la el:
și el va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Intins-a păcătoasa părul său Ție, Stăpânului, întins-a și Iuda mâinile sale la cei fără de lege. Aceea ca să ia iertare, iar acesta ca să ia arginți. Pentru aceasta grăim către Tine, Celui ce ai fost vândut și ne-ai mântuit pe noi: Doamne, mărire Ție.

Lăudați pe Domnul, toate neamurile,
lăudați-l, toate popoarele.

Venit-a la Tine femeia cea necurată și
întinată, vărsând lacrimi pe picioarele Tale,
Mântuitorule, dinainte vestind patima Ta. Cum
mă voi uita la Tine, Stăpâne? Că Tu ai venit să
mântuiești pe păătoasa. Ridică-mă din adânc pe
mine cea moartă, Cel ce ai ridicat pe Lazăr din
mormânt, fiind mort de patru zile. Primește-mă
pe mine ticăloasa, Doamne, și mă mântuiește.

Că s-a întărit mila lui peste noi,
și adevărul Domnului rămâne în veac.

Cea defăimată pentru viață și recunoscută
pentru întoarcere, purtând miresme, s-a apropiat
de Tine, grăind: Să nu mă lezezi pe mine
păătoasa, Cel ce Te-ai născut din Fecioară; să nu
treci cu vederea lacrimile mele, Cel ce ești bucuria
îngerilor; ci mă primește pe mine, cea care mă
pocăiesc, pe care nu m-ai lepădat când păcătuiam,
Doamne, pentru mare mila Ta.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,
Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

A Casianeii călugărița, glas 8

Doamne, femeia cea ce căzuse în păcate multe, simțind Dumnezeuirea Ta, luând rânduială de mironosiță, și tânguindu-se a adus Ție mir mai înainte de îngropare, zicând: Vai mie! Că noapte îmi este mie înfierbântarea desfrâului și întunecată și fără de lună pofta păcatului. Primește izvoarele lacrimilor mele, Cel ce scoți cu norii apa din mare; pleacă-Te spre suspinele inimii mele, Cel ce ai plecat cerurile cu nespusa plecăciune. Ca să sărut preacuratele Tale picioare și să le șterg pe ele iarăși cu părul capului meu. Al căror sunet auzindu-l cu urechile Eva în rai în amiază-zi, de frică s-a ascuns. Cine va cerceta mulțimea păcatelor mele și adâncurile judecăților Tale, Mântuitorule de suflete, Răscumpărătorul meu? Să nu mă treci cu vederea pe mine, roaba Ta, Cel ce ai nemăsurată milă.

Se face Intratul cu Evanghelia.

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: **S**eara și dimineața, și la amiază te laudăm, bine te cuvântăm, îți mulțumim și ne rugăm ție, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; și nu

pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuiește de toți cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noștri, și întru tine am nădărdit: să nu ne rușinezi pe noi, Dumnezeuul nostru. Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti!

Lumină lină a sfintei măririi a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul, și pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii lăudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viață, pentru aceasta lumea te mărește.

Preotul: **S**ă luăm aminte. Pace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **Î**nțelepciune, să luăm aminte.

Prochimen glas 4

Lăudați pe Dumnezeuul cerului, că în veac este mila Lui (**Ps. 135, 26**).

Stih: Lăudați pe Domnul dumnezeilor, că în veac este mila Lui (Ps. 135, 2).

Lăudați pe Dumnezeuul cerului, că în veac este mila Lui (**Ps. 135, 26**).

Preotul: Înțelepciune!

Din cartea Ieșirii (2,11-22), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Iar după multă vreme, când Moise se făcuse mare, a ieșit la fiii lui Israel, frații săi, și a văzut muncile lor cele grele. Cu prilejul acesta a văzut el pe un egiptean că bătea pe un evreu dintre fiii lui Israel, frații săi; și căutând încoace și încolo și nevăzând pe nimeni, el a ucis pe egiptean și l-a ascuns în nisip. Apoi iarăși a doua zi, a văzut doi evrei certându-se și a zis asupritorului: “Pentru ce bați pe aproapele tău?”. Acela însă i-a răspuns: “Cine te-a pus căpetenie și judecător peste noi? Nu cumva vrei să mă omori și pe mine, cum ai omorât ieri pe egipteanul acela?”. Și s-a înspăimântat Moise și a zis: „Cu adevărat s-a vădit

fapta aceasta!”. Iar dacă a aflat Faraon de fapta aceasta, el a voit să ucidă pe Moise. Moise însă a fugit de la fața lui Faraon și s-a dus în țara Madian; și sosind în țara Madian, s-a oprit la o fântână. Preotul din Madian însă avea șapte fete, care pășteau oile tatălui lor. Și venind acestea au scos apă și au umplut adăpătorile, ca să adape oile tatălui lor. Dar venind păstorii, le-au alungat. Atunci s-a sculat Moise și le-a apărat, le-a scos apă și le-a adăpat oile. Mergând ele la tatăl lor Raguel, acesta le-a zis: “Cum de ați venit astăzi așa de curând?”. Iar ele au zis: “Un egiptean oarecare ne-a apărat de păstori, ne-a scos apă și ne-a adăpat oile noastre”. Zis-a acela către fiicele sale: “Dar unde este acela? De ce l-ați lăsat? Chemați-l și dați-i să mănânce pâine!”. Și a rămas Moise la omul acela, iar el a dat pe fiica sa Sefora de soție lui Moise. Acesta luând în pânțece, a născut un fiu, și i-a pus Moise numele Gherșom, zicând: “Am ajuns pribeag în țară străină”. Și luând iarăși femeia în pânțece, a născut alt fiu și i-a pus numele Eliezer, pentru că și-a zis: “Dumnezeul tatălui meu mi-a fost ajutor și m-a scăpat din mâna lui Faraon”.

Prochimen glas 4

Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea (**Ps. 137, 8**).

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea îngerilor voi cânta Ție (Ps. 137, 1).

Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea (Ps. 137, 8).

După cântarea prochimului, preotul zice:

Porunciți!

Și luând preotul cu amândouă mâinile cădelnița și sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, stând înaintea Sfintei Mese, și fiind cu fața spre răsărit, face cu sfeșnicul cruce, zicând cu glas mare:

Înțelepciune drepti!

Apoi întorcându-se spre apus, către popor, zice:

Lumina lui Hristos luminează tuturor.

Apoi, a doua lectură.

Din cartea lui Iov (2,1-10), citire:

Preotul: Să luăm aminte.

Apoi iarăși veniră, într-o zi, îngerii lui Dumnezeu, să se înfățișeze înaintea Domnului și Satan veni și el, printre ei, să se înfățișeze înaintea Domnului. Și Domnul a zis către Satan: “De unde

vii?”. Iar Satan a răspuns Domnului: “Am dat târcoale pe pământ și m-am plimbat în sus și în jos”. Și Domnul a zis către Satan: “Ai luat tu seama la robul Meu Iov? Că nu este niciunul ca el pe pământ, fără prihană și drept și temător de Dumnezeu și care să se ferească de ce este rău? El se ține cu putere în statornicia lui și tu M-ai întărâtat pe nedrept împotriva lui, ca să-l prăpădesc”. Dar Satan a răspuns Domnului, și a zis: “Cojoc pentru kojoc! Că tot ce are omul dă pentru viața lui. Dar i-a întinde-Ți mâna și atinge-Te de osul și de carnea lui! Să vedem dacă nu Te va blestema în față”. Și Domnul a zis către Satan: “Îl dau în puterea ta! Numai nu te atinge de viața lui”. Atunci Satan a plecat dinaintea Domnului și a lovit pe Iov cu lepră, din tălpile picioarelor până în creștetul capului. Și a luat Iov un ciob ca să se scarpine și ședea pe gunoi, afară din oraș. Atunci nevasta lui a zis către el: “Te ții mereu în statornicia ta? Blestemă pe Dumnezeu și mori!”. Dar Iov i-a răspuns: “Vorbești cum ar vorbi una din femeile nebune. Ce? Dacă am primit de la Dumnezeu cele bune, nu vom primi oare și pe cele rele?”. Și în toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele sale.

Preotul: Pace ție, cititorule!

Lectorul: Și Spiritului tău. Aliluia. Aliluia. Aliluia.

La sfârșitul celei de a doua lecturi, preotul începe să cădească altarul, de jur împrejur. Diaconul luând în mâna dreaptă un sfeșnic cu lumânarea aprinsă, stă de-a dreapta preotului, apoi merge înaintea lui. Iar preotul, cădind de 3 ori, cântă:

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Poporul: **Să** se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

*Preotul rămâne în fața Sfintei Mese până ce poporul repetă cântarea, după care merge în latura de miazăzi a Sfintei Mese și de acolo rostește **stihul întâi**, cădind de trei ori:*

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine!

Poporul: **Să** se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

*Preotul venind după aceea în partea dinspre răsărit, rostește **stihul al doilea**, cădind de trei ori:*

Pune, Doamne, pază gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele!

Poporul: **S**ă se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

*Preotul merge apoi în partea dinspre mieznoapte și de aici rostește **stihul al treilea**, cădînd de trei ori:*

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Poporul: **S**ă se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul, cădînd de trei ori Sfânta Masă din față, zice:

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. **A**min.

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta

Poporul: **R**idicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Preotul face 3 metanii adânci, zicînd:

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine
păcătosul
și mă miluiește!**

Apoi:

Preotul: **Î**nțelepciune, drepti, să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **D**in Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist, Matei, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia după Matei (26,6-16)

În vremea aceea, fiind Isus în Betania, în casa lui Simon Leprosul, S-a apropiat de El o femeie, având un alabastru cu mir de mare preț, și l-a turnat pe capul Lui pe când ședea la masă. Și văzând ucenicii, s-au mâniat și au zis: De ce risipa aceasta? Căci mirul acesta se putea vinde scump, iar banii să se dea săracilor. Dar Isus, cunoscând gândul lor, le-a zis: Pentru ce faceți supărare femeii? Căci lucru bun a făcut ea față de Mine. Căci pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna; că ea, turnând mirul acesta pe trupul Meu, a făcut-o spre îngroparea Mea. Adevărat zic vouă: Oriunde se va propovădui Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va spune și ce-a făcut ea, spre pomenirea ei. Atunci unul din cei doisprezece, numit Iuda Iscarioteanul, ducându-se la arhierei, a zis: Ce voiți să-mi dați, și eu Îl voi da în mâinile voastre? Iar ei i-au dat treizeci de arginți. Și, de atunci, căuta un prilej ca să-L dea în mâinile lor.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Apoi:

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Să zicem toți, din tot sufletul, și din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi (de 3 ori).*

Doamne atotținătorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne, și Te îndură spre noi.

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru Frații noștri, preoții, ieromonahii, și pentru toți cei întru Hristos frații noștri.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraților sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericiții, și pururea pomeniții Ctitorii sfintei Bisericii acesteia, și pentru toți cei mai înainte adormiți părinții și

frații noștri dreptcredincioși, care întru cucernicie odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc și cântă; și pentru poporul ce e de față, și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Rugăciunea cererii stăruitoare

Preotul, în taină: **D**oamne, Dumnezeu nostru, primește de la robii tăi această rugăciune stăruitoare și ne miluiește, după mulțimea milei Tale, și trimite îndurările Tale peste noi și peste tot poporul Tău, care așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Rugăciunea a doua a credincioșilor

Preotul, în taină: Stăpâne sfinte, preabunule, Te rugăm pe Tine, cel bogat întru îndurare, milostiv fii nouă păcătoșilor și ne fă vrednici de primirea Unuia-născut Fiului Tău și Dumnezeuului nostru, a Împăratului măririi. Că iată, preacuratul lui Trup și de viață făcătorul lui Sânge, de mulțimea oștilor cerești în chip nevăzut înconjurate, întru acest ceas intrând, pe această masa de taină se vor pune înaintea, a căror împărtășire fără de osândă, dăruiește-o nouă, ca, prin ele, ochiul minții luminându-se, fii ai luminii și ai zilei să ajungem.

Preotul: Înțelepciune!

După darul Hristosului tău, cu care împreună ești binecuvântat, cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Acum puterile cerești împreună cu noi nevăzut slujesc. Că iată, intră Împăratul măririi.

Preotul cădește după obicei, iar diaconul îl însoțește mergând înaintea lui cu orarul ridicat în mâna dreaptă. Întorși în Altar, se duc la masa proscomidiei. Preotul pune Aerul pe umărul diaconului, iar el însuși ia sfântul Disc și Potirul, și așa ies, cu toată reverența, mergând înaintea cu sfeșnice aprinse, iar diaconul cădește Sfintele Taine. Și așa fac Intratul, nezcând nimic.

Iată jertfa cea de taină săvârșită se înconjură.
Cu credință și cu iubire să ne apropiem, ca să fim
părtași vieții de veci. **Aliluia. Aliluia. Aliluia.**

*Și preotul, așezând Sfintele Taine pe masa altarului,
ridică acoperămintele de pe sfintele vase, ia Aerul de pe
umărul diaconului și îl așază peste Daruri, cădîndu-le.
Apoi fac trei metanii mari zicînd:*

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul
și mă miluiește!

***După aducerea sfințelor daruri, se fac trei
metanii. Și îndată se părăsesc de tot
metaniile, ce se fac în Biserică; iar în chilii
se fac până în Vinerea mare.***

*Apoi:
Ectenia cererilor*

Să plinim rugăciunile noastre cele de seară,
Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru cinstitele și mai înainte sfințitele daruri, ce
sunt puse înainte, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ca iubitorul de oameni Dumnezeu nostru cel ce
le-a primit în sfântul, și mai presus de ceruri, și
înțelegătorul Său altar, ca miros de bună
mireasmă spirituală, să ne trimită nouă

dumnezeiasca milă, și darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mania, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Unirea credinței, și împărtășirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înșine și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, în taină: Dumnezeu al tainelor celor negrăite și nevăzute, la care sunt vistieriile cele ascunse ale înțelepciunii și ale cunoștinței; Care ne-ai descoperit slujirea acestei Liturghii și, pentru multă iubirea Ta de oameni, ne-ai rânduit pe noi, păcătoșii, să-Ți aducem daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru cele din neștiință ale poporului; Însuși, nevăzutule Împărat, Cel ce faci lucruri mari și nepătrunse, preamărite și minunate și cărora nu este număr, caută spre noi, nevrednicii robii Tăi, cei ce stăm înaintea sfântului Tău jertfelnic, ca înaintea tronului de heruvimi, pe care odihnește Unul-Născut, Fiul Tău și Dumnezeu nostru, prin înfricoșătoarele taine ce sunt puse înainte; și, curățindu-ne pe noi și pe credinciosul Tău popor de toată necurăția, sfințește sufletele și trupurile noastre, ale tuturor, cu sfințire statornică; ca, în curată conștiință, cu față neînfruntată și cu inima luminată, împărtășindu-ne cu aceste Dumnezeiești și Sfinte Taine și, printr-Însele, vii făcându-ne, să ne unim cu Însuși Hristosul Tău, Adevăratul nostru Dumnezeu, Care a zis: Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru el; ca sălășluindu-se și petrecând întru noi Cuvântul Tău, Doamne, să ne facem biserică a Preasfântului și vrednicului de închinare Spiritului Tău, mântuindu-ne de toată uneltirea diavolească, ce se lucrează în faptă sau în cuvânt sau în gând, și să dobândim bunătățile

cele făgăduite nouă, împreună cu toți sfinții Tăi, care din veac au bineplăcut Ție.

Preotul, cu glas înalt:

Și ne învrednicește Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeu cel ceresc, Tată, și a zice:

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vină împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ; pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă păcatele noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău.

Preotul: **C**ă a Ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Poporul: **A**min.

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Și** spiritului tău.

Preotul: **C**apetele voastre Domnului să le plecați.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea de plecare a capetelor

Preotul, în taină: **D**umnezeule Cel singur bun și milostiv, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești, caută cu ochi milostivi spre tot

poporul Tău și-l păzește pe el. Și ne învrednicește pe noi toți, fără de osândă să ne împărtășim cu aceste făcătoare de viață Taine ale Tale; că Ție am plecat capetele noastre, de la Tine așteptând mila Ta cea bogată.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul și cu îndurărilor și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul, se roagă în taină:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, din sfântul Tău locaș și de pe Tronul măririi împărăției Tale și vino să ne sfințești pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl șezi, și aici, în chip nevăzut, împreună cu noi petreci. Și ne învrednicește, prin mâna Ta cea puternică, a ni se da nouă Preacuratul Tău Trup și Cinstitul Tău Sânge și, prin noi, întregului tău popor.

**Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul,
și mă miluiește!**

Preotul: Să luăm aminte! Sfintele cele mai înainte sfințite, sfinților!

Poporul: Unul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl. **A**min.

Preotul, descoperind Sfânta Pâine, face înălțarea și frângerea în 4 apoi, făcând Cruce deasupra Sfântului Potir, cu părticica IC, o pune în potir, în tăcere. Diaconul toarnă în chipul Crucii apă caldă în sfântul potir.

În timp ce preotul se împărtășește, poporul cântă chinonicul/priceasna:

Gustați și vedeți că bun este Domnul. **A**liluia,
Aliluia, **A**liluia!

Apoi:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuși Preacurat Trupul Tău și însuși preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă păcatele cele de voie și cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu știință sau cu neștiință. Și mă învrednicește, fără de osândă, să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș primește-mă, că nu voi spune dușmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului și a trupului meu. **Amin.**

Preotul: **C**u frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste, să vă apropiați!

Poporul: **Amin.** **B**ine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. (*Psalm 33,1*)

După cuminecarea credincioșilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir:

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta.

Poporul: **P**âinea cea cerească și paharul vieții gustați și vedeți că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Preotul: **B**inecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm mărirea Ta; că ne-ai învrednicit a ne împărtăși cu Sfintele, Cele fără de moarte, cu Preacinstitele și de viață Făcătoarele Tale Taine.

Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta, toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia!

Preotul: Drepti! Împărtășindu-ne, cu sfințele, prea-curatele, cele fără de moarte, cereștile și de viață făcătoarele, înfricoșătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulțumim Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de păcate, cerând, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Rugăciunea de Mulțumire

Preotul, în taină: Mulțumim Ție, Mântuitorule, Dumnezeule a toate, pentru toate bunătățile pe care ni le-ai dăruit și pentru împărtășirea sfântului Trup și Sânge al Hristosului Tău, și Te rugăm, Stăpâne iubitorule de oameni, păzește-ne sub acoperământul aripilor Tale și ne dă nouă ca, până la suflarea noastră cea de pe urmă, cu vrednicie să ne împărtășim cu Sfințele Tale, spre

luminarea sufletului și a trupului, spre moștenirea împărăției cerurilor.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Preotul: **C**u pace să ieșim.

Poporul: **Î**ntru numele Domnului.

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Rugăciunea Amvonului

Stăpâne, Atotînătorule, Cel ce cu înțelepciune ai zidit toată făptura și, pentru nespusa Ta purtare de grijă și multa Ta bunătate, ne-ai adus întru aceste preacurate zile, spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre înfrânarea poftelor și spre nădejdea învierii; Tu, care, în cele patruzeci de zile, ai dat în mâna slujitorului Tău Moise tablele cu literele dumnezeiești, dă-ne și nouă, Bunule, lupta cea bună să luptăm, calea postului să o săvârșim, credința neștirbită să o păzim, capetele nevăzuților balauri să le sfărâmăm, biruitori asupra păcatului să ne dovedim, și fără de osândă să ajungem să ne închinăm și sfintei Învieri.

Că S-a binecuvântat și S-a preamărit preacinstitul și de mare-cuviință numele Tău, al Tatălui și al

Fiului și al Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac. (*de 3 ori*)

Rugăciune la potrivirea Sfintelor

Preotul, în taină: Doamne, Dumnezeul nostru, care ne-ai adus întru preacinstitele zilele acestea și ne-ai făcut părtași înfricoșătoarelor Tale Taine, unește-ne cu turma Ta cuvântătoare și ne fă moștenitori ai împărăției Tale. Amin.

Preotul: Binecuvântarea Domnului peste voi, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin. Doamne, îndură-Te spre noi (de 3 ori). Părinte binecuvintează!

Preotul: Cel ce vine la pătimire de bunăvoie, pentru mântuirea noastră, Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei

Maicii Sale, celui între sfinți Părintele nostru Grigore Dialogul și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: **A**min.

Preotul: **P**entru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: **A**min.